

INVESTIȚII

Haideți să rămânem pentru un moment în picioare și să ne plecăm capetele ca să vorbim cu El.

Tată ceresc, Îți suntem cu adevărat recunoscători pentru că putem prezenta din nou Evanghelia Ta acestui oraș, Chicago, pentru ca locuitorii lui să fie salvați. Tată, noi știm că nimeni nu poate veni dacă nu este atras mai întâi de Tine și credem că nici o sămânță hotărâtă mai dinainte, nu va putea fi oprită de nimeni și de nimic să primească Lumina Evangheliei.

Te rog, îndură-Te, Doamne, și veghează ca să ajungă unde trebuie. Tu ai prezentat Mesajul și cred că ești în stare să duci Lumina Evangheliei la cei rânduiți s-o vadă.

Astfel, Tată, noi dorim să luminăm și să facem toate eforturile în tot ce știm cu privire la această Evangheliie a timpului de seară, când valurile necredinței lovesc din greu. Ne confruntăm cu o mulțime de lucruri oribile, dar avem siguranța că atunci când vrăjmașul vine ca un val, Cuvântul lui Dumnezeu se va ridica împotriva lui ca un zid. Tată, Tu ai promis acest lucru și Îți mulțumim.

Ajută-ne în timp ce ne vom așeza. Îți mulțumesc pentru bucuria din dimineața aceasta, pentru aceste cântări minunate, pentru mărturii și pentru tot ce s-a făcut, iar acum îndreaptă-ne privirile spre Cuvântul Tău, din care ne tragem puterea în fiecare zi, fiindcă o cerem în Numele lui Isus. Amin.

Vă puteți așeza. Vă mulțumesc frumos pentru invitația făcută. Vreau să-i mulțumesc și doamnei acelea pentru cum a cântat. Ce frumos a fost! Desigur, îi mulțumesc și fratelui Johnson, căruia i-am cerut să cânte cântarea „Amintește-ți de mine.” Îl avem înregistrat acasă, dar vreau să-l duc și pe acesta.

Billy Paul ascultă mereu aceste cântece în birou, în timp ce oamenii vin și pleacă. Astfel, dacă veniți la birou, puteți să-l ascultați pe Mel Johnson cântând destul de des pe benzi. Și eu mă duc, mă așez și le ascult când mă simt istovit și epuizat.

Deci suntem recunoscători pentru acești cântăreți. Mă gândesc că atunci când vom trece râul, aș vrea să aud vocea de aur a lui Mel Johnson cântând împreună cu Einar Eckberg și alte voci mari care au trecut deja Râul. Deci așteptăm acel timp.

Vreau să-i mulțumesc prietenului meu, doctor Lee Vayle, un fost predicator baptist,

un învățător și un om minunat, care a stat lângă mine și a sprijinit slujba în felul lui, fiindu-mi de mare ajutor în adunări. Când avem acele adunări de vindecare în care ne rugăm pentru bolnavi, noi suntem conștienți că nu-i putem vindeca pe oameni, ci doar ne rugăm pentru ei. Cineva m-a întrebat: „Frate Branham, este adevărat că ai vindecat pe cutare?”

„Eu nu am vindecat niciodată pe nimeni, dar am avut răspunsuri directe la rugăciune, pentru că Isus Hristos a făgăduit aceasta și eu îl cred.”

Îmi amintesc seara când a fost făcută fotografia acelei Ființe, Duhul Sfânt, același Stâlp de Foc care a fost cu Moise și l-a însoțit, și care a spus în Exod: „*Stâlpul de Foc va merge înaintea ta să te călăuzească pe cale.*” Apoi S-a manifestat în Omul Isus, care era Fiul lui Dumnezeu, și El a spus că a venit de la Dumnezeu și se întoarce la Dumnezeu.

După înălțare, El i s-a arătat lui Pavel care, fiind evreu, nu putea să-i spună nimănui „Doamne.” Și el a zis: „Doamne, ce vrei să fac?” Vedeți, el a știut că era același Stâlp de Foc care a însoțit și a călăuzit poporul Său. De aceea l-a zis: „Doamne, cine ești și ce vrei să fac?” Și El a răspuns: „Eu sunt Isus.”

Și acum, în acest timp din urmă, El s-a întors la noi. În seara când a fost văzut oficial la Houston, Texas, un predicator baptist discuta cu doctor Bosworth și afirma că eu sunt un impostor. Cel ce spunea aceasta era doctor Best. În seara aceea, am spus: „Dacă propovăduirea Evangheliei salvării și credința în Isus vindecă bolnavii, fiindcă așa spune Cuvântul, iar aceasta face din mine un vindecător divin, atunci și pe omul care propovăduiește și crede în salvare îl face un salvator divin, fiindcă este același Cuvânt.” El este leHoVaH-Jireh și leHoVaH-Rafa. Toate numele compuse ale răscumpărării au fost reprezentate în Isus Hristos, aceasta făcând ca Dumnezeu să fie evidențiat cum este. Acolo erau atributele lui Dumnezeu; înainte ca El să fie Dumnezeu, adică Cel ce primește închinarea. El este veșnic și aceste atribute erau în El. Ele au fost aduse apoi la suprafață arătând că El este Tată, Fiu, Mântuitor, Vindecător, acestea fiind atributele lui Dumnezeu descoperite.

Noi suntem bucuroși că avem privilegiul de a petrece acest timp de părtășie și siguranță a mântuirii noastre, prin atributele lui Dumnezeu, care este Mântuitorul nostru. Lăudat să fie Numele Lui.

Îi mulțumesc fratelui Vaile pentru că el este mai în măsură să explice aceste

lucruri, pentru că după cum știți eu nu sunt teolog și nu am educație.

Când l-am auzit pe fratele acela micuț de la Moody Bible, m-am gândit: „Aș vrea să am educația acestui băiat!” și nădăjduiesc că Dumnezeu să-i dea viziunea Lui și să-l folosească. Eu îmbătrânesc, dar acești tineri vor veni și vor duce această Evanghelie mai departe, într-un mod mai puternic decât acum. Pe măsură ce trec generațiile, vrăjmașul intră înăuntru, iar Dumnezeu trebuie să-Și ridice Etalonul tot mai sus, până când în final ne vom întâlni cu Hristos. Aceasta așteptăm și dorim.

Aceste servicii se vor încheia la sfârșitul săptămânii și este invitată toată lumea la ele, chiar și denominațiunile.

Pentru că am această ocazie, aș vrea să vă spun ceva. Să nu credeți cumva că am ceva împotriva acestor oameni. Eu îi iubesc, dar problema este sistemul acestor denominațiuni care rupe părtășia. În curând voi pleca în Africa de Sud, fiindcă am fost invitat de Oamenii de Afaceri ai Evangheliei Depline. Eu nu aparțin de nici o organizație, nu am nimic a face cu ele, doar cu acești oameni de afaceri care nu sunt o organizație. Dar dacă vor deveni o organizație, va trebui să-i părăsesc. O părtășie frățască este bine, dar nu o organizație.

Grupul din Africa de Sud, ca și cei din partea de Est, sunt oameni vorbitori de limba engleză. Ei aparțin de „Adunarea lui Dumnezeu.” Pe partea de Est, sunt africanii, iar din Boer sunt olandezii și ceea ce ei numesc A.F. sau „Misiunile Apostolice Africane.”

Ei sunt împărțiți în două: unii fac botezul trinitar, adică de trei ori în față: o dată pentru Tatăl, o dată pentru Fiul și o dată pentru Duhul Sfânt, făcând din El trei dumnezei în loc de unul; iar ceilalți botează de trei ori diferit: o dată pentru Tatăl, o dată pentru Fiul și o dată pentru Duhul Sfânt.

Unii spun: „Noi suntem îngropați în moartea Lui, deoarece când a murit, El a căzut în față.” Ceilalți spun: „Cine îngroapă mortul cu fața în jos? Îl îngropăm pe spate.” Deci, acestea sunt deosebirile. Toți aceștia îmi scriu și îmi zic: „Frate Branham, te cheamă Africa. Vino imediat, dar să înveți învățătura cutare!” Ei bine, așa ceva nu pot să fac. Înțelegeți?

Eu am fost ordonat ca predicator misionar baptist și am un mare respect pentru frații mei bapțiști, pe care îi iubesc, însă acest dar nu a fost trimis la bapțiști sau la prezbiterieni, ci Bisericii. Eu trebuie să stau între ei, independent, ca un frate, ca

cea de-a treia fântână săpată de Iacov, unde era loc pentru toți. Eu cred aceasta, pentru că este loc pentru toată lumea, pentru oricine vrea.

Desigur sunt și... ei bine n-aș vrea să-i numesc potrivnici, dar sunt oameni care nu acceptă Mesajul. Eu nu pot să nu mă gândesc la ei, pentru că i-a avut și Isus în zilele Lui, și ei au fost de fiecare dată când Dumnezeu a trimis vreun Mesaj în lume. Aceasta nu-mi provoacă nici un pic de ură față de persoana respectivă, față de oamenii aceia sau față de organizația aceea. Astăzi este la fel, dar eu îi sunt recunoscător, fiindcă în felul acesta știu că am trecut de la moarte la viață, indiferent ce fac frații. Eu îi iubesc, fiindcă este o dragoste pe care Dumnezeu a pus-o în inima mea pentru frați, și știu că Domnul binecuvântează.

Înainte de a ne apropia de Cuvânt, am să-l rog ceva pe un prieten de-al meu, pe tânărul predicator de acolo. El avea un fel de complex și obișnuia să vină des la mine acasă, împreună cu soția lui, dar nu spunea nimic. O singură dată, m-a întrebat: „Frate Branham, crezi că Domnul m-a chemat în slujbă?” Eu am văzut potențialul acestui tânăr provenit dintr-o instituție biblică bună, însă era timid. Și lui Moise i-a lipsit ceea ce era în rugul aprins, deși era bine antrenat. Aceasta îi lipsea și fratelui Ruddell, dar într-o zi a luat foc, așa că acum are o biserică la marginea orașului Jeffersonville, în care duce lucrarea Domnului mai departe, fiind una din bisericile surori ale tabernacolului nostru.

Aș vrea ca fratele Don Ruddell să se ridice în picioare și să se roage pentru ca Duhul Sfânt să folosească Cuvântul așa cum dorește. Te rog, frate. Să ne plecăm capetele. (Fratele Don Ruddell se roagă). Da, Doamne. Amin.

Acum haideți să citim din Scriptură. După ce am auzit vorbind „Glasul oamenilor de afaceri,” am schimbat ce voiam să spun azi-dimineață, așa că vom deschide la **Marcu 10** și vom citi începând **de la versetul 17 la 22:**

„Tocmai când era gata să pornească la drum, a alergat la El un om, care a îngenuncheat înaintea Lui și L-a întrebat: „Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?”

„Pentru ce Mă numești bun?”, i-a zis Isus. „Nimeni nu este bun decât Unul singur: Dumnezeu.

Cunoști poruncile: „Să nu preacurvești; să nu ucizi; să nu furi; să nu faci o mărturisire mincinoasă; să nu înșeli; să cinstești pe tatăl tău și pe mama

ta.”

El l-a răspuns: „Învățătorule, toate aceste lucruri le-am păzit cu grijă din tinerețea mea.”

Isus S-a uitat țintă la el, l-a iubit și i-a zis: „Îți lipsește un lucru; du-te de vinde tot ce ai, dă la săraci, și vei avea o comoară în cer. Apoi vino, ia-ți crucea și urmează-Mă.”

Mâhnit de aceste cuvinte, omul acesta a plecat întristat de tot; căci avea multe avuții.”

Domnul să adauge binecuvântările Lui la citirea Cuvântului.

Aș vrea să vă spun ceva, apropo la Oamenii de Afaceri ai Evangheliei Depline. Unii oameni m-au întrebat: „la spune, predicatorule, de ce umbli cu acești oameni de afaceri?”

„Păi, sunt și eu un om de afaceri,” am răspuns.

„Da? Și cu ce fel de afaceri te ocupi?”

„Siguranța Vieții veșnice.” Nu asigurarea, ci siguranța Vieții veșnice.

Siguranță binecuvântată, Isus e al meu!

O, ce gust are gloria divină,

Sunt moștenitor al mântuirii

Răscumpărat al lui Dumnezeu,

Născut din Duhul Lui, spălat în sângele Lui.

Și pentru că vreau să le vorbesc acestor oameni de afaceri, voi folosi unul din termenii lor și voi vorbi despre subiectul: „Investiții.”

Orice om de afaceri este interesat să facă o investiție bună. Dacă ești un om de afaceri, sigur vei fi interesat de așa ceva, ceea ce este bine. În dimineața aceasta am să vă vorbesc de cea mai bună investiție pe care o știu și aș vrea să mă ascultați cu atenție.

Pentru un om de afaceri nu este o politică bună să se bazeze pe noroc, pentru că aceasta ar însemna să joace la întâmplare, și jocul de noroc nu este bun. Noi nu jucăm pe nimic, pentru că nu este corect. Unele din aceste „îmbogățiri peste noapte” îți prezintă ceva ce sună bine și te entuziasmează, așa că te arunci cu capul înainte, dar primul lucru care ți se întâmplă este că dai faliment, dar un om de afaceri bun, cu simțul afacerii, va încerca să găsească o firmă veche și de încredere.

Apoi, nu este bine ca un om de afaceri să-și țină banii în buzunar, fiindcă nu îi vor aduce nici un profit. Acesta este motivul pentru care trebuie să-i pună la lucru în ceva.

Cred că aceștia sunt termenii unei afaceri și cred că este un lucru logic, dacă mă gândesc la ceea ce vreau să spun. Dar astăzi avem atât de multe „scurtături” prin care poți deveni bogat peste noapte.

Eu am avut un prieten care a luat toate economiile făcute de soția lui într-o viață și le-a investit într-o astfel de treabă, pentru că cineva i-a spus: „Investește-ți banii aici și vei câștiga!” Omul s-a uitat la iluzia prezentată în fața lui și a investit toate economiile soției, dar în câteva zile a pierdut tot, pentru că firma aceea s-a închis și au plecat. Vedeți? Un gânditor nu va face asemenea afaceri, în acești termeni.

Mai întâi ar trebui să investighezi firma cu care vrei să faci afaceri, iar dacă nu este bună, nu vei accepta, indiferent cât de bună pare propunerea. Dacă ești un om de afaceri bun, nu vei accepta o astfel de ofertă și nu-ți vei investi toate economiile în așa ceva.

Făcând o paralelă, sunt o mulțime de lucruri religioase care au apărut în ultimul timp, „au apărut peste noapte.” Astfel, astăzi ești un singuratic, iar mâine predici Evanghelia. Eu n-aș urma un astfel de om, deoarece cred că mai întâi ar trebui testat.

Cred că multe din denominațiunile pentecostale au aici o scăpare, fiindcă sunt femei care astăzi dansează dezbrăcate prin baruri, iar mâine cântă pe platformă sau merg cu Biblia sub braț cu lozinca: „Domnul m-a chemat să predic!” Eu nu mă îndoiesc de aceasta, dar cred că o astfel de femeie trebuie testată mai întâi. Așa este. Haideți să lăsăm sămânța să crească puțin, să vedem ce fel de viață este în ea.

Nici chiar oamenii cu care s-a însoțit, nu vor crede mărturia ei dacă într-o seară au văzut-o în bar, iar în seara următoare vestește Evanghelia. Ei vor spune: „Ce fel de înșelăciune este aceasta?” Dar când acea femeie duce o altă viață în oraș și oamenii văd că ea s-a schimbat, mărturia ei este susținută. Până atunci, ar fi bine să aștepte până când este schimbată starea ei.

Noi nu vrem să ne îmbogățim peste noapte și nici să ne ținem banii în buzunar, pentru că ni-i pot fura hoții.

Poate ai pe inimă ceva pentru Dumnezeu și nu-i dai curs, ci spui: „Poate mai târziu!” Dacă faci aceasta, dorința aceea micuță de a-L sluji, pe care ai avut-o odată, va dispărea. Diavolul va veni și ți-o va fura și nu vei mai dori să-L slujești.

Deci, dacă ai o dorință cât de mică... În tine trebuie să fie Ceva care te-a adus la dejunul din dimineața aceasta, deoarece *„credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos.”* (Romani 10.17). În tine trebuie să fie o dorință, pentru că altfel nu ai fi aici. Dar nu lăsa ca acea dorință să alunece spre ceva de felul: „aderare”, „strângere de mână,” „stropire” sau altceva. Haideți să găsim adevărata Firmă care este zidită pe ceva solid. O firmă de încredere plătește dividende substanțiale, fiindcă investițiile se fac în ceva ce merită.

Privind la grupul de aici, m-am gândit la acest tânăr bogat sau fruntaș bogat, cum îl știm noi. El era un tânăr cumsecade, cu un caracter foarte bun și venea dintr-o casă bună. Probabil erau foarte religioși, după felul în care s-a apropiat de Isus. Vă amintiți că atunci când Isus i-a zis: *„Păzește poruncile...”* tânărul l-a răspuns: *„Învățătorule, toate aceste lucruri le-am păzit cu grijă din tinerețea mea.”* Vedeți, el avea o bază bună, ceea ce înseamnă mult, fiindcă altfel nu ar fi fost nici o apropiere de Isus.

Atenția tânărului a fost atrasă de Isus care era altfel decât ceea ce văzuse în sinagoga lui El era diferit.

Și tânărul de la Institutul Moody Bible, o școală importantă, fără îndoială, a găsit într-o zi ceva diferit, care i-a fost prezentat ca o oportunitate.

Deci, tânărului din textul nostru i s-a prezentat o oportunitate pentru o investiție. Fiind un om de afaceri și un conducător, desigur avea mai multe posesiuni, iar Isus a știut că acest tânăr avea un mare potențial, fiindcă Biblia spune că *„I-a iubit.”* Poate avea un caracter bun și atitudinea lui era demnă.

El nu a mers înaintea Lui așa cum fac unii din acești Ricky, care spun: „la vino încoace, predicatorule!” El n-a avut o asemenea atitudine, ci a venit și a zis: *„Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?”* (Marcu 10.17). Vedeți, chiar dacă a ținut poruncile și a fost credincios sinagogii sale, tânărul a văzut în Isus Ceva care producea Viață.

Legea era numai un polițist care îți arăta păcatele, dar nu avea îndurare să le și ierte. Ți le arăta și îți spunea că ești un păcătos.

Acest lucru a fost preluat și de creștinătate, devenind o formă care spune că ar trebui să avem o declarație de crezuri prin legea creștinismului. Și pentru că suntem ființe foarte inteligente, am fost capabili să prezentăm acest lucru lumii. Dar vedeți, nu îi vedem vorbind așa cum ar trebui, pentru că nu este Viață înăuntru. Fiecare om încearcă să privească după această perdea, fiindcă știe că într-o zi trebuie să se întoarcă de unde a venit. Toată lumea vrea să vadă și să știe ce este dincolo.

Isus a spus: *„Duhul necurat, când iese afară dintr-un om...”* Ați observat cum a spus? El nu a zis: „Când duhul rău este scos afară din om,” ci *„când iese,”* adică se duce prin voia lui.

„Duhul necurat, când iese afară dintr-un om, umblă prin locuri fără apă și caută odihnă. Fiindcă n-o găsește, zice: „Mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieșit.”

Și, când vine, o găsește măturată și împodobită.

Atunci se duce de mai ia cu el alte șapte duhuri, mai rele decât el; intră împreună în casă, se așază în ea, și starea de pe urmă a omului aceluia ajunge mai rea decât cea dintâi.” (Luca 11.24-26). Dacă observați, diavolul a ieșit din om prin voia lui și se întoarce tot prin voia lui. Dacă acea casă este deja ocupată, el nu mai poate intra, dar o găsește doar măturată și împodobită.

Acesta este un tablou foarte bun pentru moralistul de astăzi, pentru omul care crede că va ajunge în cer fiindcă nu mai joacă jocuri de noroc sau cărți, nu mai umblă după alte femei și merge la biserică. El nu este convertit cu adevărat, ci este doar un moralist, iar diavolul îi folosește pe moralști ca să dea reprezentării false când de fapt puterea Hristosului celui viu nu este acolo. Înțelegeți?

Lumea vrea să-L vadă pe Hristos. Isus a zis: *„Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele.”*

(Ioan 15.5). Deci mlădițele poartă mărturia Viței, fiindcă își trag puterea și Viața din Viță. Prima mlădiță care a ieșit din această Viță, a scris o carte, cartea Faptelor Apostolilor, în care vedem cum S-a manifestat Duhul Sfânt în prima biserică, în biserica de la Rusalii. Și dacă credem că această Viță va rodi încă o mlădiță, ea va scrie o altă carte a Faptelor, fiindcă este aceeași Viață care este în Viță.

Dacă prima mlădiță a rodit struguri, iar noi întâlnim pepeni, dovlecei sau castraveți, știm că nu este aceeași Viață care era în Viță. Tot așa, dacă ne numim pentecostali, dar nu se vede în noi lucrarea adevărată care era în Hristos și pentru care ne-a trimis El ca să-L reprezentăm... Vedeți, noi reprezentăm uneori senzații sau bucurie, ceea ce este bine, dar nu suficient, pentru că este o roadă a Duhului care trebuie să ne însoțească, ceva după care flămânzește omul, calitățile care erau în Isus.

Isus nu a fost un om obișnuit, ci era Dumnezeu. El nu era cu nimic mai puțin decât Dumnezeu. El nu a fost doar un proroc, deși era Proroc; El era Prorocul-Dumnezeu; El era cortul în care a locuit toată dumnezeirea: „*Căci în El locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii.*” (Coloseni 2.9).

Dumnezeu a venit jos ca să Se arate în trup omenesc și să moară. El nu putea muri ca Duh, fiindcă Duhul este veșnic. Dar S-a putut face asemenea omului și astfel a putut simți durerea și a suferit. Dumnezeu nu putea suferi ca Duh veșnic, dar pentru că a devenit Om, în Hristos, a putut suferi și a fost ispitit la fel ca Adam și Eva în Eden și ca toți oamenii de atunci încolo.

Dacă în dimineața aceasta, eu aș avea puterea în aceeași măsură în care a avut-o El când a fost aici pe pământ și aș spune: „Dacă cineva se uită la stâlpul acela, va muri!” Dacă tânăra aceasta catolică ce stă aici, s-ar uita la stâlp, ei bine, ar trebui să spun: „Pentru că este nou venită, trebuie să moară cineva în locul ei!” Dar chiar dacă mi-e milă de ea, nu aș putea spune: „Să moară bărbatul de aici în locul ei!” pentru că nu ar fi corect. Dar dacă aș spune: „Să moară fiul meu Billy Paul în locul ei!”? Tot nu ar fi corect, pentru că suferința este peste altcineva și pe ea aș exclude-o. Singurul mod în care aș fi drept, așa cum a fost Dumnezeu drept, ar fi să iau eu însumi locul ei. Înțelegeți?

De aceea a trebuit să se manifeste Dumnezeu în trup și să sufere moartea, fiindcă era singura cale prin care putea muri ca să aducă răscumpărarea. Astfel, acest tânăr bogat a văzut în Isus ceva mai mult decât poruncile pe care le avea.

Noi suntem niște reprezentanți slabi a aceea ce încercăm să spunem; eu recunosc aceasta, cu inima și capul plecat. Eu sunt un reprezentant slab al Mesajului care mi-a fost dat să-l aduc bisericii din acest timp. Chiar și viața mea, așa cum este ea, are suișurile și coborâșurile ei, de aceea nu vă cer să vă uitați la ceea ce sunt eu, ci la ceea ce spun, fiindcă Cel despre care vorbesc este Isus Hristos în lucrarea Sa de salvare.

Tânărul acesta a văzut cu siguranță că Omul acela Îl avea pe Dumnezeu în El, pentru că Isus putea vedea în inimile oamenilor, putea să le spună ce gândeau și putea învia morții. Legea nu făcea niciunul din aceste lucruri și nici biserica lui nu făcea asemenea minuni, dar tânărul era conștient că Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov era viu. El a văzut toată plinătatea dumnezeirii în acest Om numit Isus și flămânzea în inima lui.

Tânărul știa că este un membru de seamă al bisericii, iar tatăl lui era probabil în comitetul de administratori sau în comitetul executiv, așa că fusese crescut după Lege și a ținut-o cu respect. Și totuși acolo înăuntru era ceva care tânjea să aibă mai mult.

Nădăjduiesc că acest lucru este în inimile tuturor celor prezenți în dimineața aceasta aici: să găsească Ceea ce este adevărat. Să nu uitați că nu vă puteți întoarce ca să mai faceți o încercare, ci trebuie să primiți chiar acum, fiindcă „frunzele cad după cum se înclină copacul.”

Nu există nici un text în Scriptură care să vorbească despre o repetare după aceea. Acum este timpul tău. Nu contează cât ești de popular sau dacă crezi să pe undeva există un purgator unde ai mai putea avea o șansă. Biblia nu vorbește despre așa ceva. Aceasta scrie în cartea Macabeilor sau în alta, dar ele nu fac parte din Biblie. Astfel, Isus a vorbit din nou despre acest tânăr și a spus că după ce a murit, i s-a zis: „...între noi și între voi este o prăpastie mare, așa ca cei ce ar vrea să treacă de aici la voi sau de acolo la noi să nu poată.” (Luca 16.26). Vedeți? Și când Isus a spus aceasta, asta-i tot.

Noi am văzut că acest tânăr flămânzea să devină o parte a sursei de Viață care era în Hristos, iar El era acolo tocmai ca să dea nașterea din nou. Înțelegeți?

Și noi avem astăzi oportunitatea să primim nașterea din nou și să devenim o parte din Dumnezeu, fiii și fiicele Lui. Ați înțeles?

Dar biserica și-a uitat demult locul și se îndepărtează orbește de această naștere din nou, mergând asemenea orbului care este călăuzit de un alt orb.

Când eram copil și aveam o pată pe cămașă, mama obișnuia să pună pe ea un fel de soluție, care nu îndepărta pata ci doar o întindea. Dar acum s-a inventat înălbitorul, iar acesta îndepărtează imediat orice pată.

Ei bine, sub Lege, păcatul nu era îndepărtat, ci doar acoperit, pentru că ispășirea se făcea prin sângele unui miel. Când omul a păcătuit, a trecut marea prăpastie și a fost despărțit de Dumnezeu, fără să mai aibă vreo cale de întoarcere. Dar în mila Sa cea mare, Dumnezeu a acceptat un înlocuitor, acest lucru fiind valabil mii de ani, însă sângele aceluia înlocuitor nu îndepărta păcatul, ci doar îl acoperea.

Apoi, prin marea Sa putere creatoare, Dumnezeu a creat o celulă de sânge în pânțele unei fecioare, fără dorință firească, prin care nu numai că acoperă păcatul, dar îl și îndepărtează definitiv, așa că nici nu-și mai aduce aminte vreodată de el. El nu a făcut numai o punte peste prăpastie, ci a înlăturat prăpastia.

Puneți o picătură de cerneală în acest pahar cu înălbitor sau ce este și nu veți mai găsi deloc acea culoare.

De unde a venit culoarea? Nu aș ști să vă spun, fiindcă nu sunt chimist, dar să zicem că acea culoare este un fel de acid. Dar de unde vine acidul? Haideți să mergem în urmă și să zicem că un acid s-a combinat cu un alt acid și a rezultat o culoare. Există o singură culoare originală și aceea este albul. Toate celelalte sunt pervertiri. Deci este o singură culoare și aceea este alb.

Să ne întoarcem înapoi la chimie și să desfacem culoarea în atomi. Să zicem că atomul B și cu de patru ori atomul BC dau culoarea neagră. Dacă ar fi atomul B de opt ori, poate că ar fi rezultat culoarea roz, iar atâtea molecule înmulțite de atâtea ori, rezultă negru.

Aceasta arată că în spatele acestui lucru stă o inteligență care a făcut culoarea neagră. Și dacă ne întoarcem de la aceasta la aceasta și apoi la aceasta, de-a lungul creației, ajungem la punctul în care toate vin de la Creator. Astfel, vedem că toate celelalte culori sunt o pervertire a culorii originale. Dar păcatul ce este? Pervertirea dreptății. Ce este adulterul? Pervertirea actului poruncit de Dumnezeu pentru popularea pământului. Ce este minciuna? Adevărul prezentat sucit.

Înseamnă că toate lucrurile sucite sunt niște pervertiri.

Culoarea originală este albul, ceea ce înseamnă că trebuie să aducem negrul acesta la alb, chiar dacă este negru. Când acel strop de cerneală a căzut în înălbitor, toate moleculele au fost date înapoi și a devenit din nou alb, ca înălbitorul. Nu vei mai găsi nimic din acea picătură de cerneală. S-a terminat.

Toate senzațiile care ne plac nouă, penticostalilor, săritul în sus și-n jos, strigatul, vorbirea în limbi, care cred că este un dar de la Dumnezeu, pot fi imitate de diavolul. Dacă Viața lui Hristos nu curge în acea biserică așa cum trebuie, dacă Trupul, Mireasa, nu trece pe acolo așa cum trebuie, în final se înfundă undeva.

Păcatele voastre sunt mărturisite și aruncate în înălbitorul sângelui Fiului lui Dumnezeu, care le șterge atât de bine încât sunt aruncate în Marea Uitării lui Dumnezeu și nu mai sunt amintite niciodată. Ce face acest lucru pentru om? Îl face un fiu al lui Dumnezeu. Astfel, El nu-și mai amintește de tine ca păcătos. Tu ești un fiu sau o fiică și păcatul tău nu mai este amintit, pentru că este aruncat în Marea Uitării, în înălbitor. Marea Uitării este sângele lui Hristos care s-a vărsat pentru tine. De aceea tu și Dumnezeu sunteți Tată și fiu, prin harul lui Isus Hristos. Nu prin ceva ce ai făcut tu, ci prin harul Lui. Voi sunteți fii și fiice de Dumnezeu și părtăși la binecuvântarea, puterea și Viața Lui. Viața Lui este în voi, pentru că sunteți fii de Dumnezeu. Oh, dacă noi, biserica, am putea reprezenta aceasta!

Nu-i de mirare că Isus a spus: *„Adevărat, adevărat vă spun că cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.”* (Ioan 14.12). Vedeți? Dumnezeu este în credincios așa cum a fost în Hristos. Nu în plinătatea în care a fost în Hristos, dar este în voi așa cum a fost în El, fiindcă sunteți un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu, prin Isus Hristos.

Tânărul acesta cu o viață religioasă, a putut să vadă că în Domnul Isus era ceva, așa că, deși era împotriva părerii bisericii lui, s-a prezentat la El cu această problemă. A venit la Isus pentru că avea în el acea foame și voia să afle adevărul. Și El i-a prezentat oportunitatea unei investiții, dar tânărul nu a fost interesat de o asemenea investiție. Era în ordine dacă putea să meargă cu prietenii să petreacă la fel ca până atunci, fără să vrea însă să se predea.

Problema de astăzi este că biserica cunoaște Scriptura. Și instituția biblică din care a venit tânărul baptist care stă aici, cunoaște Cuvântul. Ei sunt studenți în Biblie și

spun: „Noi credem și acceptăm.”

Este ca o sticlură cu un medicament, cu un remediu, dar nu este un remediu moral, ci reproduce Viața lui Hristos. Vedeți? Dacă iei Evanghelia, devii o parte a Evangheliei, ca Petru, Iacov și Ioan la Rusalii, și atunci viața ta este o altă carte a Faptelor. Isus a spus în Marcu 16: „*Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede...*” dar oamenii merg la studii, trec prin seminarii și școli, însă nu vor niciunul din aceste lucruri, deși spun că Îl au pe El. Da, ei cred că Îl au, dar faptele lor vorbesc mai tare decât cuvintele. **Viața ta mărturisește ce ești cu adevărat.**

Tânărul bogat nu a fost interesat de acest lucru, deși această Investiție nu era una de peste noapte, ci era ceva ce i-a cerut Isus: „Vino și intră în ea!” Isus, Fiul lui Dumnezeu era identificat în totul.

Cum era posibil ca un om să meargă la un mormânt și să-i spună mortului din el: „*Lazăre, ieși afară!*” dacă nu ar fi fost Dumnezeu? Cum era posibil ca un om să stea pe o corabie clătinată de zece mii de diavoli ai mării, care juraseră că Îl vor îneca pe El și pe ucenicii Săi, să pună piciorul pe marginea ei și să spună: „*Taci! Fără gură!*” (În traducerea engleză: „Pace! Stai liniștită!”), și să fie ascultat de vânturi și de valuri? Cum putea un om să vadă într-o altă inimă omenească și să spună ce a făcut, dacă nu ar fi fost Dumnezeu?

El dovedea în totalitate în ce trebuia să se investească. Poate zici: „Păi, tânărul n-a știut toate aceste lucruri!” Vedeți voi, el l-a numit: „*Bunule Învățător,*” ceea ce înseamnă că știa că acolo era Ceva, însă nu era gata să primească acel Remediu, fiindcă Isus i-a spus ce să facă.

Aceasta este piedica din calea oamenilor. Ei cred în Dumnezeu, fiindcă cine nu crede că există Dumnezeu, nu este sănătos la cap, este un nebun, pentru că Biblia spune: „*Nebunul zice în inima lui: „Nu este Dumnezeu!”*” (Psalmul 14.1). Același lucru este și atunci când el crede că este Dumnezeu, dar cu toate acestea nu vrea să se separe, așa cum s-a întâmplat cu tânărul bogat căruia Isus i-a cerut să primească Investiția Lui.

El a văzut în Isus ceva ce ceilalți nu au văzut; ceva ce preoții nu aveau; ceva ce nu aveau nici rabinii și nici învățătorii. El a recunoscut că Dumnezeu era în Isus, dar s-a gândit: „Poate pot să intru fără să trebuiască să fac toate acestea. Mă duc să văd!” Dar a aflat că nu există decât o singură cale de a intra.

Aceasta trebuie să cunoască și lumea de astăzi: că Hristos este calea, nu o biserică, nu o afiliere sau o denominațiune, oricât de bune ar fi ele. Eu nu am nimic împotriva niciuneia, dar trebuie să știți că numai în Hristos este nașterea din nou.

Oameni de afaceri ai acestui oraș, eu nu condamn bisericile voastre. Noi apreciem că ați venit aici în dimineața aceasta și încerc să vă ofer o Siguranță. Nu încerc să v-o vând pentru că sunt doar un reprezentat al acestei Firme, dar vreau să știți că polița este gratuită. Înțelegeți? Și este bine identificată pe pământ astăzi, pentru că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci, Același Cuvânt al lui Dumnezeu. El este identificat și astăzi în mod desăvârșit, ca în trecut.

În dimineața aceasta, noi suntem aici pentru același motiv. De ce ați venit? Pentru că aici înăuntru este un ticăit mic care v-a adus. Eu nu vă spun să părăsiți biserica. Duceți-vă la biserica voastră și fiți niște persoane mai bune decât atunci când ați venit aici, fiindcă atunci veți fi ca o lumină așezată pe înălțime, ca un opaiț care nu este acoperit și veți avea Viață veșnică.

Mi-am notat aici un text la care vreau să fac referință. Isus a spus în Apocalipsa 3 că Laodicea este ultima epocă a bisericii, ceea ce înseamnă că noi toți trăim în timpul de sfârșit. Comparați această epocă a bisericii cu acel tânăr bogat. Comparați-le.

Nu a spus Isus că Laodicea este bogată și nu duce lipsă de nimic? (Amin). Nu este aceasta starea bisericii de astăzi? (Amin) Și totuși Hristos S-a descoperit în trei epoci ale bisericii, prin Luther, prin Wesley și prin mișcarea pentecostală, adică: prin neprihănire, sfințire și botezul cu Duhul Sfânt sau restituirea darurilor, iar acum prin identificarea Lui personală printre noi. Vezi acest lucru, tu, tânărul om de afaceri din Chicago?

Laodicea! Noi vedem că în toate celelalte epoci, Isus era în biserică, dar în Laodicea El este afară și bate la ușă încercând să intre. Aceasta este epoca în care Hristos S-a manifestat atât de desăvârșit în Biserica Sa, până când bisericile (așa cum spunea mai devreme un frate), au închis ușile. Cu toate acestea, în dragostea Sa, El stă și bate în continuare la ușă: „*Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea.*” (Ioan 7.37). (Fratele Branham bate în amvon). Înțelegeți? (Amin). Să vă așteptați la o ușă închisă, pentru că este epoca Laodicea și Biblia spune că așa va fi.

Dacă denominațiunea ta a închis ușa la un așa Mesaj și la un așa Mesager... nu mă

refer la mine, pentru că eu sunt fratele vostru și slujitor împreună cu voi. Mesagerul este Duhul Sfânt care Se exprimă prin ființe omenești, prin Biserica pe care a sfințit-o Hristos tocmai pentru acest scop.

Acum aveți ocazia să faceți o investiție în această Viață veșnică. Afacerea ta poate fi legală și mare, însă nu există afacere mai mare decât să-ți salvezi propria viață. Tu ai acum această oportunitate. Poate biserica L-a scos afară, dar Isus nu a venit pentru o biserică sau pentru un anumit grup, ci a venit pentru indivizi: *„Și veți primi Duhul Sfânt.”* Pentru aceasta a venit El.

Epoca Laodicea a primit oportunitatea de a investi în aceeași Persoană pe care a refuzat-o atât de hotărât tânărul bogat, dar și ea îl dă afară.

Ce ne spune Biblia despre acest tânăr? *„Când a auzit tânărul vorba aceasta, a plecat foarte întristat; pentru că avea multe averi.”* (Matei 19.22). Era o mare șansă pentru el, dar era atât de bogat încât a simțit că aceasta îi va afecta averea.

Mă întreb dacă popularitatea unui om din Kiwanis sau poate popularitatea din biserică, chiar ca păstor, ar fi atât de mare în acea denominațiune, încât să te facă să refuzi sec aceeași șansă, fiindcă afectează relația cu biserica ta. Ce ziceți voi, oamenii de afaceri, care sunteți în dimineața aceasta aici? Gândiți-vă.

Tânărului bogat i-a fost prezentat acest lucru și l-a refuzat, iar Hristos a spus că și ultima epocă va face la fel. Acum El este în Chicago și voi sunteți obligați să luați o decizie. Timpul trece, așa că trebuie s-o faceți repede. Luați hotărârea pentru Hristos și fiți născuți din nou din Duhul Lui.

Noi am văzut că acest tânăr bogat L-a refuzat din dragoste pentru lume. El a iubit părtășia cu organizația lui, mai mult decât pe Domnul Isus.

În dimineața aceasta sunt unii care spun: „Păi, dacă fac aceasta, voi fi considerat un penticostal, un holly-roller.”

Atunci unde vă este comoara? În biserica voastră? În afacerea voastră, sau în cer? *„Pentru că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.”* (Matei 6.21). Așadar, de ce nu faceți în dimineața aceasta o investiție în Viață? Afacerile voastre vor deveni cenușă într-o zi.

Eu nu-l cunosc pe fratele sau pe frații care au prorocit despre acel mare val, dar s-ar putea să fie așa; și vă spun un singur lucru: știu că Biblia spune că acest pământ

va arde, și nici Chicago nu va scăpa de mânia lui Dumnezeu.

Așa cum spunea prietenul meu Jack Moore: „Dacă Dumnezeu va lăsa generația aceasta nepedepsită pentru că a respins Evanghelia și face lucrurile imorale pe care le face, este obligat să ridice Sodoma și Gomora și să le ceară scuze pentru că le-a ars.”

Ei L-au respins pe Hristos și I-au închis ușa în față. Este umilitor faptul că mișcarea lui Hristos nu a fost niciodată prea răspândită în lume. Astfel, în zilele Lui poate că a treia parte din Palestina n-a știut nimic de El, decât atunci când n-a mai fost. Vedeți? Ei n-au știut decât atunci când a fost prea târziu.

Dar să ne gândim că astăzi este o zi specială în care noi am fost invitați ca oameni de afaceri, să facem o investiție în Isus Hristos, să ne predăm, să fim gata și să părăsim tot ce iubim în această lume, ca să putem avea bogățiile cerului, fiindcă Isus ne spune la fel ca tânărului bogat: „...vino, ia-ți crucea și urmează-Mă.” (Marcu 10.21). Nu alege calea popularității unde toți spun: „A venit doctorul Cutare. O, ce privilegiu să-l avem aici! O, diaconul Cutare...”

Aici este vorba de o cruce și s-ar putea să fiți numiți nebuni sau eretici. Pavel a spus: „Îți mărturisesc că slujesc Dumnezeului părinților mei, după Calea pe care ei o numesc partidă.” (Fapte 24.14). (În traducerea engleză scrie: „...Calea pe care ei o numesc erezie.”).

Vedeți, și înaintea noastră au fost oameni care au trebuit să ia o decizie. Și lui Pavel i-a fost prezentată această oportunitate, iar el a acceptat-o. Dacă vă uitați la rezultatele obținute de el și de tânărul bogat și vă puneți în locul lor, veți vedea care va fi rezultatul vostru. Bazați-vă pe Cuvântul neschimbător al lui Dumnezeu, pentru că El nu poate face un lucru, iar după aceea să se întoarcă și să facă altceva spunând că a greșit prima dată. Dumnezeu este neschimbător; El este Dumnezeu și Dumnezeu este Cuvântul, iar Cuvântul a fost identificat ca fiind Fiul lui Dumnezeu. Astfel, tânărul bogat a văzut în Isus ceva ce ceilalți oameni nu aveau, dar prețul a fost prea mare.

Prețul este și astăzi prea mare pentru biserica Laodicea. Să nu uitați că ei L-au dat afară din sinagogă, fiindcă acolo nu era loc și pentru El. Astăzi, ei Îl dau pe Hristos afară din organizație, deși Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat în totalitate și nici un om nu poate sta împotriva. Dar deși este dovedit că Hristos a înviat din morți și că Viața Lui trăiește în poporul Său, făcând aceleași lucrări pe care le-a făcut și

atunci, ei Îl numesc diavol, ghicitor și în alte feluri, dar să nu uitați că Cuvântul este Același. Un singur cuvânt spus împotriva Lui și nu vei fi iertat nici în lumea aceasta, nici în lumea care va veni.

Aceasta este ultima epocă a Bisericii, nu mai poate fi alta. Dacă aș avea timp, aș putea să vă dovedesc aceasta trecând prin fiecare perioadă de timp. Cuvântul lui Dumnezeu a fost împlinit, iar Biserica simbolizată prin Avraam este chemată afară. În ceea ce privește Sodoma, El a spus foarte clar: *„Ce s-a întâmplat în zilele Sodomei, se va întâmpla aiudoma și în zilele când se va arăta Fiul omului.”*

Uitați-vă la modernul Billy Graham, la îngerii, mesagerii din Sodoma care îi cheamă pe oameni afară. Dacă ar găsi doar patruzeci, sau măcar zece, dar nu găsesc. Priviți cum colaborează aceste organizații acolo în Babilon, prin marele evanghelist Billy Graham, Jack Shuler de la metodiști și Oral Roberts de la penticostali.

Nu uitați însă că Avraam nu l-a reprezentat pe niciunul din aceștia, fiindcă el avea o grupare și aștepta o Împărăție. Și Unul din cei trei bărbați care l-au vizitat, i-a arătat un semn, dovedind Cine era, pentru că deși stătea cu spatele spre cortul în care se afla Sara, a spus prin Duhul deosebirii ce a gândit ea. Acesta a fost ultimul semn dat până la arderea Sodomei.

Ultimul lucru pe care îl va vedea biserica înainte să cadă focul este Hristos manifestat în puterea Sa, în plinătate, în Biserica Sa. Să nu uitați că în zilele lui Lot a căzut foc din cer, iar în zilele lui Noe a venit apa, dar Hristos a arătat că în zilele din urmă, Duhul Sfânt va lucra în Biserica Sa în același fel ca în zilele lui Lot. Starea bisericii din Laodicea este la fel ca atunci.

În tema de astăzi, noi am aflat de ce acest tânăr nu a vrut să investească în Polița aceasta: pentru că de partea aceasta erau prea multe lucruri la care trebuia să renunțe.

Aceasta este problema și cu biserica de astăzi. Nimeni, nici un papă, nici un om cu bun simț sau altcineva, nu poate nega că Isus a spus: *„Aceste semne îi vor urma pe cei ce vor crede.”* Unde? *„În toată lumea, la orice făptură.”* Și nu se poate spune că Isus nu a spus: *„Peste puțină vreme lumea (Cosmosul, ordinea lumii, ordinea bisericii), nu Mă va mai vedea.”*

Împărăția lui Dumnezeu nu este în lume, indiferent cât de mulți intelectuali se

ridică. Eu nu-i condamn pe oamenii aceștia, dar încerc să vă dezvălu un truc al Satanei, ce încearcă să facă el. Voi, pentecostalilor, vreți să se unească unitarienii cu voi, iar voi, unitarienilor, vreți să se unească toți trinitarienii cu voi, în timp ce trinitarienii vor ca toate cele treizeci și ceva de organizații să se unească cu ei și să fie una. La fel vor metodiștii și bapțiștii.

Consiliul Ecumenic care se reunește săptămâna aceasta ca să discute unele probleme, vrea ca toți să fie uniți, și o vor face. Biblia spune că o vor face; că vor ridica un chip al fiarei. Vedeți de unde vine? Fiara este o putere, dar una negativă.

Isus a spus că Împărăția Lui nu este din lumea aceasta. Dacă ar fi fost din lumea aceasta, slujitorii Lui s-ar lupta, dar El a spus că Împărăția Lui nu este de aici. Înțelegeți? Împărăția Lui nu este o organizație care poate face un lucru mare, ci este puterea lui Dumnezeu, Duhul Sfânt într-o ființă umană.

Să ne grăbim, pentru că nu vreau să vă mai țin mult. Puteți să-mi mai acordați câteva minute? Bine, atunci mă voi grăbi.

Haideți să-i privim pe câțiva din deținătorii acestei Polițe de Asigurări a Vieții veșnice, care au făcut această investiție în Viața veșnică și sunt deținătorii Poliței Cuvântului lui Dumnezeu. Să nu uitați că Acesta este Dumnezeu în formă de literă. Isus a spus: *„...cuvintele pe care vi le-am spus Eu, sunt duh și viață.”* (Ioan 6.63). Este adevărat? (Adunarea spune: „Amin!”). Tot El a spus în Ioan 1.1,14: *„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.” „...Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava Singurului născut din Tatăl.”*

El este Același ieri, azi și în veci, Cuvântul care era, Cuvântul care este și Cuvântul care va fi. El este în toate lucrurile din Biblie, așa că dacă citești Biblia și nu îl vezi pe Isus, ar fi mai bine să te întorci înapoi și s-o citești încă o dată.

Biblia este mărturia lui Isus Hristos: Vechiul Testament simbolic, iar Noul Testament împlinirea. Deci Isus este ceea ce a fost la început în Istorie; El era prorocia; El era Istoria; El era Psalmii; El este în lucrurile care au fost și în cele care vor veni, care sunt scrise în Biblie. Deci Biblia este mărturia lui Isus Hristos.

Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu și El trebuie să judece lumea după acest Etalon. Dacă Dumnezeu vă judecă după ceva, și așa va face, El trebuie să aibă un Etalon.

Tu spui: „O va face prin Isus Hristos.” Fiecare om are această concepție. Neamul meu este catolic, fiindcă sunt irlandez. Catolicii spun că ei sunt biserica adevărată, dar sunt mai multe feluri de catolici: romano-catolici, greco-catolici, etc. Atunci care este biserica adevărată? Dacă ar fi să fim judecați după romano-catolici, înseamnă că greco-catolicii sunt pierduți. Dacă suntem judecați prin metodiști, bapțiștii sunt pierduți. Dacă suntem judecați prin prezbiterieni, atunci penticostalii sunt pierduți. Vedeți, este numai confuzie și nimeni nu poate înțelege nimic. Deci cine este corect? Nimeni!

Dar Isus a spus: „*Eu sunt Calea...*” și El este Cuvântul, „*adevărul și Viața.*” Nimeni nu poate veni decât prin El. Tu nu poți veni prin biserica ta, prin crezul tău sau prin rugăciunea ta, ci trebuie să vii prin Isus. El este Dumnezeu; El este Cuvântul; El este calea; El este Adevărul; El este Viața.

Dacă aici ar sta o lumânare aprinsă, ar da lumină. Ce va reflecta ea? Aceeași lumină pe care a reflectat-o de la început. Tot așa, când se manifestă Evanghelia, El este Același ieri, azi și în veci. Înțelegeți?

Să-i analizăm, deci, pe acești deținători ai Poliției și să vedem ce s-a întâmplat în timpul lor intelectual. Încă zece sau cincisprezece minute și voi încheia.

Noe a investit într-o făgăduință a lui Dumnezeu. Amintiți-vă că el a investit în Cuvântul lui Dumnezeu.

Să nu uitați că imediat ce faceți această investiție, Satan vine să vă facă să renunțați la această poliță, dacă este cu puțință. Dar nu uitați că este scris: „*Omul nu trăiește numai cu pâine,*” aceasta este firește, „*ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.*” (Matei 4.4). Nu numai cu o parte din El, cu o bucătică de aici și cu alta de dincolo, ci cu fiecare Cuvânt; cu Pâinea vieții. Ce este Cuvântul lui Dumnezeu? Duh și Viață. Iar când este manifestat, „*cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.*” (Ioan 14.12).

Noi am văzut cum a fost încercat Noe după ce și-a făcut investiția, și la fel vei fi încercat și tu, fratele meu. Dacă nu este o perioadă de încercare, înseamnă că nu ai făcut încă o investiție, fiindcă vrăjmașul tău stă acolo cu arma încărcată, cu arcul întins, gata să tragă cu săgeata lui otrăvită: cu orice cult, cu orice idee mică, cu orice uriaș intelectual ca Goliat. El îi va trimite la tine pe acești uriași care par cu mult mai mari decât frații cu care te-ai asociat, decât frații tăi needucați și

neștiutori. El va trimite uriași învățați de la școli înalte, care pot să-ți explice absolut orice, ca să te îndepărteze de Adevăr. Dar dacă ai făcut Investiția și ai Polița sigilată de Duhul Sfânt, nu mai poate fi ștearsă de nimic.

Nimeni nu are dreptul să predice decât după ce s-a întâlnit cu Dumnezeu, în taină, în spatele deșertului; doar el și Dumnezeu. Atunci nici o ființă intelectuală din lume nu mai poate să-ți ia acest lucru. Așa este. Tu ai fost acolo și știi ce s-a întâmplat. Indiferent cât încearcă ei să-ți explice ce a fost, tu știi ce s-a întâmplat, ai văzut cu ochii tăi și ai vorbit cu El, ți-a răspuns și te-a sigilat în Trupul Lui, așa că ai devenit o parte din El. Atunci te vei îndepărta de uriașul intelectual.

Astăzi avem o mulțime de asemenea uriași, unii dintre ei chiar periculoși, care sunt foarte bine instruiți teologic și pregătiți să-și folosească cunoștințele teologice. Dar nu te teme, David, căci Domnul Dumnezeu este cu tine!

Priviți cum l-a încercat Satan pe Noe cu privire la Investiția lui. El l-a încercat ridicând împotriva lui oamenii de știință care au venit și au dovedit că nu există apă în cer și astfel și-au bătut joc de el. Dacă în vremea aceea au existat batjocoritori ai Investiției făcute în Cuvântul lui Dumnezeu, și în timpul sfârșitului vor fi asemenea oameni. Dar voi nu trebuie să vă folosiți de simțurile voastre.

Tu spui: „Păi, mă gândeam că... Credeam că...” Tu nu trebuie să primești gândurile tale, deoarece Biblia spune: *„Să aveți în voi gândul acesta care era și în Hristos Isus.”* (Filipeni 2.5). El a făcut întotdeauna numai ceea ce l-a făcut plăcere Tatălui, fiindcă era Cuvântul. Înțelegeți? Deci să nu lăsăm să vină gândurile, fiindcă trebuie să credem ceea ce spune El.

Tu zici: „Nu pot explica...” Dacă ai putea, înseamnă că Îl poți explica pe Dumnezeu, dar El nu poate fi cunoscut printr-o concepție intelectuală, ci prin credință. Acesta este singurul mod în care puteți să-L atingeți pe Dumnezeu: voi trebuie să Îl credeți pur și simplu, fără explicații, pentru că dacă v-ar explica, n-ar mai fi credință. Deci trebuie să credeți.

Și iată că într-o zi, marea Investiție a lui Noe a fost plătită. El a fost despăgubit pentru că s-a împotrivit batjocoritorilor și a stat împotriva tuturor polițelor aceluși timp și a lucrurilor religioase, prin faptul că i-a fost salvată viața. El a crezut și astfel Investiția lui a fost plătită.

Oamenilor de afaceri, dați-mi voie să vă mai spun încă ceva. Și Daniel a făcut

odată o investiție. El a fost dus într-un loc care nu era deloc ca locul în care a crescut și în mijlocul unui popor care nu credea ca el. Dar a făcut o investiție și uitați-vă ce s-a întâmplat. El și-a propus în inima lui că nu va murdări acea investiție. Daniel a investit în Dumnezeu și și-a propus să nu-și murdărească Investiția, prin necredință, chiar dacă aceasta îl va costa viața.

Să nu fii necredincios! Dacă ai făcut o Investiție, stai pe ea, iar dacă nu ești gata să crezi, n-o face! Dar dacă ești gata să crezi, atunci lasă în tine gândul care era în Hristos. Poate zici: „Păi, asta-i așa și cealaltă...” Ai grijă! Dacă nu este în Cuvânt, dă-i pace! Cuvântul cuprinde faptele de bază și Adevărul fără nici o interpretare personală. Dacă Dumnezeu va judeca biserica după Biblie, înseamnă că veghează asupra ei și că este scrisă exact cum trebuie să fie scrisă, fără nici o interpretare personală. Metodistul o interpretează într-un fel, baptistul în alt fel și așa mai departe, și dacă îi aduci la o confruntare, niciunul nu are dreptate, fiindcă se iau după gândirea omenească.

Prima biserică a fost biserica apostolică de la Rusalii, iar din ea a deviat mai târziu biserica romano-catolică. Aceasta s-a întâmplat după trei sute de ani, la Niceea, Roma, când au fost injectate ideile omenești și superstițiile păgâne au fost amestecate cu Biblia. Din acel moment, ea nu a mai făcut nimic altceva decât să stea acolo moartă cu membrii ei. Apoi au venit reformatorii: primul a fost Luther, un om al lui Dumnezeu, care a adus mesajul neprihănirii, învățând Cuvântul prin harul lui Dumnezeu. El a combătut învățătura bisericii catolice care susținea că „Nu este mântuire decât în biserică, pentru că Dumnezeu este în biserică Sa.”

Nu demult am discutat cu un preot și el mi-a zis: „Domnule Branham, tu vorbești despre Biblie. Aceasta este biserica, iar Dumnezeu este în biserică Sa.”

„Arată-mi unde scrie așa ceva,” i-am răspuns. Biblia spune că Cuvântul este Dumnezeu; El este Cuvântul. Și dacă Cuvântul este în tine, înseamnă că Dumnezeu este în tine. El a spus că „Cuvântul este o sămânță și fiecare sămânță aduce rod după soiul ei.” Adică va produce o viață evlavioasă, o viață dedicată lui Isus Hristos.

Priviți-l pe Daniel. După ce a investit în Dumnezeu, a primit plata Poliției prin salvarea sa din gura leilor.

Tinerii evrei au investit și ei, și atunci când a venit porunca să se închine în fața acelu chip, adică altfel decât le ceruse Dumnezeu, ei au investit în Dumnezeu și

au zis: „Chiar dacă ne vor arunca în cuptorul aprins, noi nu ne vom închina, ci vom sta pe acest Cuvânt.” Și viața le-a fost salvată pentru că au ținut la investiția lor. Da, domnilor.

Pescarul Petru era un om de afaceri. El avea o afacere mare: vindea pește. El era un pescar comercial și în vremea aceea era lucru mare să trăiești din lacul acela.

Odată am citit o povestire. S-ar putea să nu fie adevărată, dar se potrivește acum.

... Dar să știi, fiule, că El nu a venit încă. Poate va veni în timpul nostru. Să nu uiți că se vor ridica multe culte și vor fi mulți proroci mincinoși.” Așa cum a spus Isus referitor la timpul acesta: *„După roade îi veți cunoaște.”* Este vorba de roadele Duhului. El a spus: „Vor fi multe din acestea,” și așa a fost. „Se vor ridica învățători mari și deștepți.”

Astfel, s-a ridicat unul care a spus că este Hristosul și patru sute au murit în pustie, fiindcă era contrar Cuvântului.

Bătrânul a continuat: „Să nu uiți că Mesia va fi recunoscut după un semn pe care-l va avea, fiindcă este un Profet. Noi suntem evrei și Domnul Dumnezeu ne-a spus că va trimite profeți, fiindcă Cuvântul lui Dumnezeu vine numai la profeți. Așa este. Astfel, El ne-a spus: *„Dacă va fi unul duhovnicesc printre voi sau un profet, Eu, Domnul, îi voi vorbi și ceea ce va spune se va împlini; să ascultați de El. Dar dacă ceea ce spune nu se împlinește, atunci să nu vă temeți de el.”* La rândul lui, Moise a zis: *„Domnul Dumnezeu vă va ridica un proroc ca mine; de El să ascultați.”* Mesia va fi un Profet. El nu va fi un om cu educație, un preot sau ceva de felul acesta, ci va fi un Profet.”

Simon s-a așezat pe acel ciot, poate a fost chiar în ziua când l-a dus Andrei pe țârm. După ce au pescuit toată noaptea și nu au prins nimic, s-au așezat jos, iar Petru a auzit cuvântarea ținută de Isus acolo pe țârm.

La sfârșit, Isus i-a spus să aducă barca și a continuat: „Știu că n-ai prins nimic toată noaptea, dar peștele este în partea aceasta. Aruncă năvodul acum, fiindcă acolo așteaptă o mulțime de pește.”

Ei bine, era doar un cuvânt, dar când a aruncat năvodul și l-a tras în barcă, a scos o grămadă de pește, ceea ce înseamnă că acolo era Mesia, Profetul despre care îi vorbise tatăl său, așa că l-a zis: *„Doamne, pleacă de la mine, căci sunt un om*

păcătos." (Luca 5.8) Dar Domnul i-a răspuns: „*Nu te teme; de acum încolo vei fi pescar de oameni.*" (v. 10).

Petru era pregătit să renunțe la afacerea sa din pescuit și a făcut o Investiție în Isus Hristos. El a înțeles că Acela era Mesia cel făgăduit, fiindcă a văzut manifestarea Cuvântului vorbit. Petru și-a amintit ce a spus bătrânul său tată: că Mesia va fi Cuvântul făcut trup, că va fi un Profet și că Cuvântul spus de El se va împlini. Astfel, Petru a făcut această Investiție după ce a văzut identificarea și adevărarea Cuvântului.

După cum am spus și aseară, și Natanael a făcut o investiție, și la fel femeia de la fântână.

Marele teolog Nicodim, ca să spunem așa, a venit să facă o investiție. Aș dori să observați atitudinea acestui mare om, așa cum este relatată în Ioan 3. El nu era un om parvenit peste noapte, ci era un mare teolog. Fiți atenți ce a spus el.

Desigur, Consiliul Sinedriului a discutat despre slujba acestui Om. Chiar dacă era numit Profetul din Galilea, ei au făcut investigații referitoare la slujba Sa. Și fiți atenți ce a spus Nicodim despre Isus: „Rabi, noi fariseii știm aceasta, dar nu o putem recunoaște public pentru că ne-am pierde pozițiile, am pierde investiția făcută în pâinea noastră cea de toate zilele. Ne-am pierde poziția printre oameni și am deveni niște renegați ca pescarul acela. Intelectualii ne-ar considera niște persoane în care nu pot avea încredere și nu vom mai putea lua nici o decizie. Cu toate acestea, știm că ești un Învățător venit de la Dumnezeu, fiindcă nici un om nu poate face aceste lucruri decât dacă este Dumnezeu cu el.”

Și printre noi sunt o mulțime de „Nicodimi” care spun: „Du-te seara!”

El a venit să-și facă investiția și a constatat că Banca era deschisă douăzeci și patru de ore. Da, Banca era deschisă chiar dacă era seară. Este deschisă și în dimineața aceasta, aici în Chicago; este deschisă tot timpul dacă ești gata să faci o Investiție. El a găsit ușile deschise și o inimă deschisă care să-l primească. L-a dus pe acoperișul casei și în timp ce stăteau la lumina lunii, Nicodim era gata să-și facă Investiția.

Astfel, mai întâi a mărturisit: „*Noi știm că ești un Învățător venit de la Dumnezeu; căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.*" (Ioan 3.2). Nicodim a spus „Noi”, adică consiliul. Ei aveau un consiliu unit, ca

cel pe care încercăm să-l facem noi astăzi cu bisericile noastre, o confederație a bisericilor, un consiliu mondial. Și el a spus: „Noi înțelegem aceasta.” Dar deși înțelegeau, niciunul nu voia să facă investiția, asemenea tânărului bogat care voia să-și păstreze bogățiile lumești.

Prieteni, oamenilor de afaceri, puteți face această investiție? Țineți cont de preț! Vă este greu să acceptați botezul Duhului Sfânt? Preferați să investiți în afacerile voastre de aici de pe pământ? Vă pasă mai mult de poziția voastră din biserică decât de Viața veșnică? Depinde de voi ce fel de poliță doriți să dețineți. Amintiți-vă că Nicodim, deși era un om mare și a întâmpinat destulă împotrivire, a acceptat această Poliță.

În Luca 24.49 îi găsim pe toți acești deținători de Poliță: *„Iată, voi trimite peste voi dividendele promise, făgăduința Tatălui.”*

Cred că în Isaia 28 scrie: *„Căci dă învățătură peste învățătură, învățătură peste învățătură, poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, puțin aici, puțin acolo.”*

-

Ei bine! Prin niște oameni cu buze bâlbâitoare și cu vorbirea străină va vorbi poporului acestuia, Domnul.”

În Ioel 2 scrie: *„După aceea voi turna Duhul Meu peste orice faptură; fiii și fiicele voastre vor proroci, bătrânii voștri vor visa vise, și tinerii voștri vor avea vedenii.*

Atunci oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit.”

Acești oameni au înțeles din Scriptură și prin acceptarea lui Isus Hristos ca Polița lor de Viață, că acolo erau Dividende.

Oamenilor de afaceri, poate voi aparțineți la vreo organizație, dar Dividendele sunt aici. Poate L-ați acceptat pe Hristos, poate v-ați botezat cu botezul creștin în Numele lui Isus Hristos, dar aici sunt Dividendele acestei Investiții.

După cum am spus, în Luca 24.49, scrie că ei s-au dus să tragă Dividendele și în același timp erau adunați cu toții, fiindcă așteptau să vină Domnul. Și nu au așteptat nici o zi, nici două și nici trei.

„Ei bine! Prin niște oameni cu buze bâlbâitoare și cu vorbirea străină va vorbi poporului acestuia, Domnul.” (Isaia 28.11). *„Voi turna Duhul Meu și voi face semne*

și minuni.” Ei au așteptat dovada că polița lor era bună.

Nu demult, am stat de vorbă cu un frate baptist cumsecade, dar n-am să-i spun numele pentru că este bine cunoscut. El a venit la mine și mi-a zis: „Billy, de ce te amesteci în lucrurile acestea?”

„În care lucruri?” l-am întrebat. „Eu m-am amestecat cu Hristos. El este viața mea.”

„La bază tu ești un baptist, așa că uită-te ce spune Biblia: „*Avraam a crezut pe Domnul, și Domnul i-a socotit lucrul acesta ca neprihănire.*” (Geneza 15.6).

„Este adevărat.”

„Ce altceva mai putea face Avraam decât să-L creadă pe Dumnezeu?” a continuat el.

„Dar tu îl crezi?”

„Da, eu cred în Dumnezeu,” a răspuns el.

Fiindcă cunoșteam învățătura baptistă, am continuat: „Deci crezi că ai primit Duhul Sfânt?”

„Sigur că da. L-am primit atunci când am crezut, fiindcă acesta este motivul pentru care am crezut.”

„Cât de contrar este acest lucru cu ceea ce spune Pavel în Fapte 19!” am spus eu.

Când i-a întâlnit pe acești bapțiști, care erau întorși la Hristos prin Ioan, le-a zis: „*Ați primit voi Duhul Sfânt, ați obținut Dividendele, de când ați crezut?*” Nu când ați crezut, ci după ce ați crezut.

Ei spuneau: „*Nici n-am auzit măcar că a fost dat un Duh Sfânt.*” (v. 2).

„*Dar cu ce botez ați fost botezați?*”

„*Cu botezul lui Ioan,*” au răspuns ei, „și asta ar trebui să fie suficient.”

„Ioan a botezat cu botezul pocăinței, nu spre iertarea păcatelor, fiindcă Jertfa nu fusese încă dată.”

„*Când au auzit ei aceste vorbe, au fost botezați în Numele Domnului Isus.*”

Când și-a pus Pavel mâinile peste ei, Duhul Sfânt S-a coborât peste ei, și vorbeau în alte limbi și proroceau.” Astfel, și-au tras Dividendele de la început.”

Atunci bărbatul acela a repetat: „Avraam L-a crezut pe Dumnezeu și acest lucru i s-a socotit ca neprihănire. Ce altceva mai putea face?”

„Este adevărat că L-a crezut pe Dumnezeu, dar Dumnezeu a adeverit aceasta prin faptul că i-a dat pecetea tăierii împrejur. Dacă tu spui că ești unul care crede, Dumnezeu nu recunoaște credința ta până când nu o sigilează cu botezul Duhului Sfânt. Astfel, o recunoaște ca o sămânță hotărâtă mai dinainte.” Acesta a fost un cuvânt bun pentru un baptist. Așa este. Acesta este adevărul.

„Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.” și „Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine.” (Ioan 6.44,37). Este de datoria noastră să propovăduim Cuvântul până când răsare sămânța. Unele semințe cad lângă drum, dar altele sunt atinse și vin la Viață dintr-o dată și se vede chiar atunci. Deci ei s-au dus și au obținut Dividendele.

Pavel, un alt tânăr bogat, a văzut legitimarea Lui prin același Duh și a fost schimbat pe drumul Damascului. De ce? Pentru că a văzut Stâlpul de Foc și a aflat că era același Isus. După ce L-a cunoscut și a văzut că era Dumnezeul lui, că Isus era Dumnezeu, Pavel a plâns; el putea vedea...

Fiind teolog, Pavel avea năzuințe mari. El a fost învățat de Gamaliel, un mare învățat al aceluși timp, era ambițios și dorea să devină preot sau poate chiar mare preot. El era un intelectual, un om educat și bogat. Era un tânăr bun, cu potențial mare și avea înaintea lui toate oportunitățile. Priviți diferența dintre tânărul om de afaceri și Pavel. Unul L-a acceptat și L-a urmat, în timp ce celălalt l-a respins.

Priviți! Din senin, el a fost lovit de o Lumină, de un Stâlp de Foc, și l-a recunoscut pe El.

„Cine ești Tu, Doamne?”

Și Domnul a zis: „Eu sunt Isus...”

Și când a primit descoperirea că Dumnezeu și Hristos nu erau două persoane diferite, ci era aceeași Persoană, a fost gata să facă o Investiție. Mă întreb dacă putem vedea același lucru astăzi. Rețineți că Pavel era evreu și a recunoscut că Dumnezeul care Și-a dus poporul prin pustie, era acolo și l-a chemat pe nume,

spunând că este Isus.

El era „Eu sunt” și „Eu sunt,” este veșnic, pentru totdeauna. El nu este „Eu am fost,” sau „Eu voi fi,” ci este „Eu sunt,” prezentul continuu în toate epocile, Același ieri, azi și în veci.

Atunci Pavel a strigat: „Doamne, vreau să fac o investiție! Ce vrei să fac? Ce aș putea face?” Apoi s-a dus în Arabia și a stat acolo trei ani și jumătate; a luat toate Scripturile și a cercetat ca să afle dacă era același Dumnezeu. Când s-a întors, toate lucrurile în care a fost învățat, toate denotațiunile și educația lui, au dispărut, le-a lăsat în urmă. Nu este de mirare că le-a zis corintenilor: *„Nu am venit la voi cu cuvinte meșteșugite, ca să vă bazați pe mine, un intelectual, ci am venit cu puterea și manifestarea Duhului Sfânt.”* (parafrazare). Este exact ceea ce a spus Isus în Marcu 16.15: *„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia.”* Adică demonstrați puterea Lui, pentru că numai predicarea Cuvântului nu va aduce nimic. Tu trebuie să accepți și apoi să demonstrezi: „Aceste semne îi vor însoți...” pentru că este Cuvântul. Înțelegeți? Și Pavel a fost plătit cu Viața veșnică. Ce decizie categorică!

Acum voi încheia, cu ajutorul Domnului. Sunteți o audiență foarte bună. Iertați-mă, pentru că știu că v-am pus răbdarea la încercare.

Eu nu sunt destul de bun ca să stau aici și să vorbesc despre asemenea lucruri. Mai mult, mă pun în poziția unui învățător, dar știu că nu pot face aceasta pentru că nu am cunoștințe intelectuale. În schimb, am o descoperire care este conform Cuvântului, iar Cuvântul răspunde înapoi și produce exact ceea ce a spus. Înțelegeți? Pavel a spus că trebuie să uitați toate acele lucruri vechi ca să poată face această investiție.

Poate ar trebui să uitați de: „Eu sunt Cutare și aparțin acolo. Și mama a aparținut tot acolo.” Cred că ar trebui să uitați aceasta dacă vreți să faceți o investiție. Sunteți de acord că este tranșant? Eu nu cred că ați vrea să faceți ca tânărul bogat și să luați decizia nesăbuită pe care a luat-o el refuzând o asemenea Investiție.

Eu nu vă cer să investiți bani. Depinde de voi ce faceți cu ei. Poate îi dați la vreo societate misionară care trimite misionari, nu știu, dar Dumnezeu va purta de grijă. Eu vă vorbesc despre Polița de Viață. „Vino, ia-ți crucea și urmează-Mă! Lasă-i pe oameni să te numească cum vor, tu vino și urmează-Mă!”

Tânărul acela nu a vrut să facă aceasta, ci a luat o decizie nesăbuită, exact ca epoca laodiceană în care trăim. Ei nu îl vor, nu îl doresc. Dacă am face ca tânărul bogat? Haideți să vedem ce s-a întâmplat cu acest tânăr, să vedem sfârșitul lui și vom încheia. Priviți-! El a fost un om de afaceri și afacerile lui au prosperat.

Oamenilor de afaceri, să nu uitați că prosperitatea nu înseamnă întotdeauna că sunteți creștini. Cred că David a spus: *„Am văzut pe cel rău în toată puterea lui; se întindea ca un copac verde.”*

Dar, când am trecut a doua oară, nu mai era acolo; l-am căutat, dar nu l-am mai putut găsi.” (Psalmul 37.35-36). Uitați-vă la sfârșitul lui! Aceasta este diferența! Uitați-vă la sfârșitul drumului.

Odată, Ern Baxter, unul din prietenii mei, mi-a spus o poveste. Cred că mulți îl cunoașteți pe Ern Baxter, un predicator foarte bun din Canada. El mi-a zis:

„Când eram copil, mergeam în oraș cu bicicleta și îi aduceam mamei un sac de cumpărături, fără să mă țin de ghidon. Și o companie care se numea Schwinn, a organizat un concurs la care premiul era o bicicletă, și ca s-o câștigi trebuia să mergi cu bicicleta pe o scândură lată cât talpa piciorului, lungă de treizeci de yarzi (27,3 metri) și pusă la înălțimea de două picioare (60,9 cm). Toți știam că putem face aceasta, dar printre noi era un băiat sisi cu care nu prea umblam, fiindcă nu știa prea multe. Noi eram mai buni decât el, dar a vrut să participe și el la concurs. Și știi ce s-a întâmplat? Toți am căzut de pe scândură în afară de el. A fost singurul care a mers până la capătul scândurii, apoi s-a dat jos de pe bicicletă, a făcut o plecăciune, s-a urcat pe bicicleta Schwinn și a plecat. Noi, băieții, l-am așteptat la colț și l-am întrebat cum a reușit să termine cursa. Și el ne-a zis: „Stați să vă spun cum a fost, băieți. M-am uitat la voi toți cum ați procedat și eu am făcut altfel. Când ați ajuns pe scândură și ați luat startul, toți ați fost mai buni decât mine. Voi sunteți bicicliști mai buni decât mine, pentru că eu nu am putut să mă dau niciodată pe bicicletă fără să mă țin de ghidon.”

Nici eu nu pot să merg fără să mă țin de cruce, pentru că Cuvântul acesta a ajuns să fie viața mea, ceea ce ar trebui să fie și pentru voi. Eu nu aș putea vorbi fără să mă țin de acest „Ghidon”, de acest Duh Sfânt care mă călăuzește.

Și băiatul a mai spus: „Eu nu sunt un biciclist atât de bun ca voi, dar am observat unde ați greșit. În încercarea de a vă ține echilibrul, voi ați privit în jos și aceasta v-a enervat, v-ați dezzechilibrat și ați căzut de pe scândură. Astfel, când am ajuns

acolo sus și am luat startul, am privit tot timpul la sfârșitul drumului și mi-am ținut echilibrul.”

Oamenilor de afaceri, nu priviți aici, fiindcă afacerea voastră ar putea cădea într-o zi, ci uitați-vă la sfârșitul drumului, fiindcă atunci va fi plătită Polița voastră.

Tânărul om de afaceri din tema noastră a sporit în bogății, dar într-o zi a trebuit să primească plata. Bogățiile lui au sporit atât de mult încât a trebuit să construiască hambare noi, dar a rămas un membru al bisericii. Da.

Vedeți, noi trebuie să fim săraci în duhul, nu în privința banilor, pentru că Isus a spus în Matei 5: *„Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este...”* Organizația? Nu! *„Împărăția cerurilor.”*

Unul sărac în duhul s-a așezat la poarta tânărului bogat și a primit niște firimituri. Cu alte cuvinte, probabil că atunci când au trecut pe lângă el, i-au pus ceva în cutia milei. Sau poate a zis: „Oh, eu simt cu oamenii aceștia, nu am nimic împotriva lor. Poate într-o zi voi merge și eu la dejunul lor.” I-a aruncat câteva firimituri. „Oh, soția mea aparține acolo și admir poziția colegilor mei de afaceri!” Și a mai aruncat câteva firimituri.

Și Lazăr, un sărac în duhul, stătea acolo în timp ce câinii îi lingeau rănilor. Dar într-o noapte au murit amândoi. Pe cel sărac în duhul l-au luat îngerii și l-au dus în sânul lui Avraam, adică acolo unde a investit, pentru că el a investit în Viața veșnică. Lazăr nu a trăit pentru ce avea aici, fiindcă nu avea popularitate. Era un cerșetor de la poartă și nu avea nimic: nici bani, nici prieteni, dar era credincios. El a făcut Investiția corectă, chiar dacă a murit în stradă, alături de câinii care îi lingeau rănilor. Și Biblia spune că *„Cu vremea, săracul a murit; și a fost dus de îngeri în sânul lui Avraam.”* (Luca 16.22).

Apoi a murit și bogatul care a avut o viață prosperă și i-au fost plătite și lui dividendele.

Poate a venit un predicator cu gulerul scrobit și cu uniformă. Poate s-a arborat steagul negru și s-au pus flori peste tot; poate președintele băncii la care era asociat și toți ceilalți, l-au însoțit; poate predicatorul lui înțelept s-a oprit și a spus: „Fratele nostru scump a făcut mult bine, a semnat multe cecuri pentru văduve și ne-a sponsorizat organizația și programele.” Poate s-au ridicat și ceilalți oameni de afaceri și au luat cuvântul. Vedeți? El și-a luat răsplata aici. Așa este. Investiția lui a

fost recompensată în felul acesta, fiindcă pentru lume a fost un om mare. Dar pentru că a respins Investiția pe care i-a dat-o Isus, Biblia spune că „Pe când era el în Locuința morților, în chinuri, și-a ridicat ochii în sus.” (Luca 16.23). Și ce a văzut? Pe cel care a investit altfel și acum era în siguranță în sânul lui Avraam, așa că a strigat:

„Părinte Avraame, fie-ți milă de mine și trimite pe Lazăr cel sărac în duhul, care a făcut acea Investiție bună. Eu am respins-o, dar trimite pe Lazăr să-și înmoaie vârful degetului în apă și să-mi răcorească limba; căci grozav sunt chinuit în văpaia aceasta.” (v. 24). Și ce i-a răspuns El? „Băiete, ai avut șansa ta!” Așa a fost.

Isus i-a prezentat Investiția: „Vinde tot ce ai și apoi vino și urmează-Mă! Investește în aceasta, apoi ia-ți crucea și urmează-Mă!” Dar era prea mult pentru el.

Și i-a mai zis: „Acum el este mângâiat, iar tu ești chinuit. În plus, între voi doi este o prăpastie pe care nu a trecut-o nimeni niciodată.”

Aceasta doboară purgatorul și toate celelalte învățături. Cel ce a spus aceste cuvinte a fost Isus Hristos. Nu aștepta prea mult, domnule! Scumpul meu frate căzut de la Hristos, nu aștepta prea mult să faci această Investiție. Poate și omul acela a vrut s-o facă odată, însă așa cum spune o veche zicală din Sud, „Și iadul este pavat cu intenții bune!” însă nu intenția contează.

Dacă vrei să ai rezultate, citește mai întâi recomandarea de pe sticluța cu medicament și numai după aceea ia medicamentul. Fă Investiția! Scrie-i Numele pe inimă cu sângele Lui.

Bogatul și-a ridicat privirea din iad, fiindcă își primise răsplata, și a zis: „Părinte Avraame, dacă nu se poate acest lucru, nu-i lăsa pe cei cărora le-a rămas toată moștenirea mea pe pământ, ci spune-le să nu facă aceeași greșală pe care am făcut-o eu.”

S-ar putea să fii tu acesta, prietenul meu evreu sau dintre neamuri. Nu fii nesăbuit ca flăcăul acela!

El a spus: „Trimite-l înapoi să le ducă acest mesaj!” O, atunci voia să devină predicator! Voia să-L accepte, dar era prea târziu. El a avut șansa lui, dar nu a făcut Investiția. Și Avraam i-a răspuns: „Au pe Moise și pe proroci; să asculte de ei.” (v.29).

„Nu, părinte Avraame”, a zis el, „ci dacă se va duce la ei cineva din morți, se vor pocăi.”

Și Avraam i-a răspuns: „Dacă nu ascultă pe Moise și pe proroci, nu vor crede nici chiar dacă ar învia cineva din morți.”

De la această întâmplare au trecut două mii de ani, iar în anul 1963, printre noi este Unul care dovedește că Hristos a înviat din morți. Viața care era în El este acum în Biserica Lui, făcând aceleași lucrări, ca să împlinească Cuvântul Lui. Frate și soră, nu vreți să faceți și voi această Investiție în dimineața aceasta? Predați-vă viețile lui Hristos în timp ce ne plecăm capetele solemn.

Cuvintele „Trebuie să te naști din nou,” să nu fie zadarnice, fiindcă așa trebuie, iar când spun aceasta, nu mă refer la strigat și vorbit în limbi. Vreau să spun că trebuie să fii născut din nou cu adevărat, prin acea mărturisire sinceră a păcatului. Să mărturisești că ai ținut la organizația ta, chiar dacă era contrar Cuvântului, că ai ținut la ideile tale egoiste, la mândrie și la popularitate și că nu ai vrut să ai nimic a face cu misiunea de la colț. Vedeți, unde ți-e comoara, acolo îți este și inima.

Oamenilor de afaceri, ca agent al lui Isus Hristos, eu vă ofer în dimineața aceasta, din partea Conducătorului meu suprem ,o Poliță a Vieții veșnice, pentru că am murit față de lucrurile lumii și trăiesc numai pentru El. Ca urmare, nu mai am gândul meu, ci gândul Lui, pentru să sunt întemnițatul Lui, ca Pavel și Moise. Indiferent ce spune cineva, voi sunteți întemnițatii acestui Cuvânt. Duhul Sfânt este Conducătorul vostru și El vă călăuzește să mergeți în anumite locuri și vă oprește să mergeți în altele. Vreți această Poliță? Vreți să faceți o investiție?

Voi, metodiștii și cei mai mulți dintre pentecostali, obișnuiți să faceți chemare la altar, dar aici nu este loc, așa că un altar este chiar unde stați, iar Biblia spune că *„toți cei ce au crezut, au fost botezați.”*

Dacă știi că ai greșit și vrei să faci mărturisirea, fiindcă dorești una din aceste Polițe... Nădăjduiesc să nu considerați că am făcut o hulă pentru că am folosit cuvântul „Poliță”, fiindcă l-am folosit ca să fiu la subiect. Gândiți-vă bine dacă vreți să aveți Viața veșnică și să vă investiți viața în Isus Hristos.

Conform legii gravitației, noi ne ținem mâinile în jos, dar în tine este o Viață care sfidează aceste legi și astfel îți poți ridica mâinile spre El. Viața din tine te îndeamnă, în dimineața aceasta, să spui cum a spus și tânărul bogat: „Eu nu am

această poliță deși am fost un om bun. Sunt sigur că nu o am, dar o doresc.” Tu știi că Creatorul, care este prezent, care îți vorbește și-ți cunoaște inima, și-ar putea vorbi chiar acum.

Spune: „Doamne, fiindcă mi-ai dat această oportunitate, în dimineața aceasta îmi ridic mâinile spre Tine. Ai milă, Doamne, fiindcă nu vreau să plec de aici ca un fariseu gol și uscat, ci doresc să accept hotărârea Ta; accept Viața Ta în mine și o părăsesc pe a mea, fiindcă vreau să devin un întemnițat al Cuvântului Tău.”

„Roagă-te pentru mine, frate Branham, fiindcă îmi ridic mâinile ca să-l arăt lui Dumnezeu, nu ție, că doresc și eu această Investiție.”

Vreți să ridicați mâinile, în timp ce toate capetele sunt plecate și toți ochii sunt închiși? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Văd și predicatori. Așa este. Fiți sinceri! Nici predicatorii nu sunt excluși. Sincer, ei sunt păstorii care ar trebui să ia conducerea. În ordine. Mai este cineva care ridică mâna pentru rugăciune? Da, Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze și pe cei de la balcon. Fiți binecuvântați! Vă văd mâinile peste tot, pentru că ați luat o decizie.

Acum mă voi ruga ca Dumnezeul care S-a manifestat în trup și acum a revenit printre noi în forma Duhului Sfânt, să vină în inimile voastre, să scrie „Iertat!” în Cartea Vieții și să vă dea Viața veșnică și asigurarea învierii, fiindcă Hristos va fi viu în voi.

Cel pe care L-ați văzut în săptămâna aceasta în adunare, aducând dovezi, înviind morții, vindecând bolnavii, descoperind tainele inimii, spunând lucrurile care se vor întâmpla, fără să dea greș, este Cuvântul. Și Isus a spus că „*Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.*” (Matei 24.35). Da, El nu poate cădea pentru că este Cuvântul făgăduit pentru această epocă.

Tată ceresc, noi știm din Biblie că Tu erai Pomul vieții care a venit din grădina Eden și că heruvimii au luat o sabie învâpăiată, o sabie de foc și au păzit Pomul vieții, fiindcă dacă omul ar fi atins acel Pom și ar fi mâncat din El, ar fi trăit veșnic. Dar aceeași Sabie învâpăiată, Cuvântul lui Dumnezeu, i-a ținut pe oameni departe de acel Pom care S-a născut într-un grajd în care se adăposteau animalele, vitele și oile, așa că micuțul IaHVeH a plâns ca un copil. Acest lucru ar trebui să miște inima fiecărui bărbat și a fiecărei femei.

Apoi, IaHVeH a murit pe cruce din pricina păcatelor lumii. El nu a trebuit să facă

aceasta, dar a făcut-o, fiindcă L-a îndemnat harul Său, dragostea Sa: „*fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea,*” și trebuia să Se descopere omenirii în calitatea Sa de Mântuitor. Noi trebuia să fim pierduți, dar nu era nimic pierdut pentru că El a făcut toate lucrurile desăvârșite. Dar Satan s-a strecurat înăuntru și a pervertit ceea ce a făcut Dumnezeu desăvârșit, folosindu-se de libertatea de alegere care a fost pusă în om. Apoi El a trebuit să ne răscumpere și a făcut-o.

O, Dumnezeule veșnic, în îndurarea Ta vino și vorbește fiecărei inimi de aici, și celor care nu au ridicat mâna. Îngăduie ca începând de astăzi să-și investească viața în Isus Hristos și în Cuvântul Său.

Când a venit pe pământ marele Pom al Vieții, ei L-au atârnat pe lemn și L-au doborât folosindu-se de o suliță romană, dar când s-a întâmplat aceasta, El a răscumpărat Pomul Mireasă ca să fie ca El. Primul pom, Eva, a căzut la început, iar Adam s-a dus după ea, dar al doilea Adam a venit și a răscumpărat-o pe Eva Sa.

Prorocul David a spus că va fi un Pom sădit lângă râuri de apă. Doamne, fă ca apele Vieții să ude Pomul Mireasă din timpul din urmă, când toate ramurile denominaționale au fost tăiate jos de către Bărbatul ei, așa că Duhul lui Dumnezeu trăiește din nou în vârful acestui Pom Mireasă care a venit din inima Pomului vieții. Tată, îndură-Te și fă să aducă multă roadă, iar dacă în zilele vieții de pe acest pământ vor trebui să fie ca Lazăr, ajută-i să știe că adevăratele comori sunt în cer și nu pe pământ.

Binecuvântează-i pe acești oameni de afaceri și pe toți cei care sunt preocupați de acest lucru, fiindcă ți-i încredințăm Ție pentru Mesajul care va fi adus în continuare. Tu ne-ai promis că ni-i vei da, iar eu ți-i încredințez Ție. Tu ai spus: „*nimeni nu poate veni la Mine dacă nu este atras de Tatăl Meu.*” Doamne, ei au ridicat mâna, iar eu ți-i dau Ție ca daruri ale Mesajului, ale Cuvântului din această dimineață. Păstrează-i, Doamne, până în ziua aceea, fiindcă ai spus că nimeni nu-i poate smulge din mâna Ta, și îi vei învia în ziua din urmă.

Îngăduie ca ei să primească acel germen de Viață, fiindcă numai o sămânță germinată poate ieși afară din Cuvânt. Cuvântul fiecărui om este greșit și nu este germinat, dar Tu ai spus: „*Cuvântul Meu,*” care este Biblia, „*nu va cădea niciodată.*” El este Viața. Dă-ne această Viață care era în Hristos și fă ca ea să crească în noi. Ca slujitor al Tău, Te rog să răspunzi la această rugăciune, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Domnul Isus Hristos să vă binecuvânteze. Îmi cer scuze că v-am ținut până la această oră târzie. Iertați-mă. Cei care ați ridicat mâna, îmi promiteți că veți merge la o biserică creștină bună umplută cu Duhul Sfânt? Duceți-vă și dacă nu sunteți botezați, botezați-vă cu botezul creștin. Luați poziție pentru Isus Hristos, ca frați.

Dumnezeu să fie cu voi toți, până când ne vom revedea deseară. Acum voi preda serviciul fratelui Carlson.

- Amin -